

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Tractatus De Censuris Romano Pontifici Reservatis

Ugolinus, Bartholomaeus

Venetijs, 1609

Vers. Bonis spoliant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61365)

currentes ad Romanam Curiam pro suis negotiis, & causis earum occasione percipiunt, ut habetur in versu. proposito.

Quæ excommunicatio amplificatur, & declaratur, ut superiores regulæ, ac propterea, ne actum agamus, quæ huc pertinent, illinc sumamus.

Item amplificatur, ut locum habeat, quacunq. ratione percipiatur, vel fulte vel pugnis, vel calcibus, vel armis, ratione vel alia ob eandem rationem.

Item vel vulnus inferant, vel mutilent, ob verbum illud quomodo, quod generale est, & ob id generaliter est intelligendum. argumen. l. 1. §. & generaliter. ff. de leg. præstan. ¶ Non igitur qui verbis, scriptove infamauerit, verè, falsove, in penam hanc incidet, nam hoc non dicit Bulla, ergo nec nos, atque sic dixit quoque Martinus. Alfonso de Viu. in Candelabro. par. 2. in expositione Bullæ Cœnæ Domini, cas. 12. nu. 91. Atqui de his hæcenus, ad alia veniamus.

Verf. Bonis spoliante.

Spoliantes bonis confugientes ad Romanam Curiam pro suis negotiis, & causis, in excommunicationem incidunt, si earum causarum, ac negotiorum causa id faciant, quæ excommu-

nicatio, quousque pateat, & declaratur.

Fures spoliantes eos, qui ad Romanam Curiam confugiunt pro suis causis in excommunicationem non incidunt, si eorum nec ii qui auferunt ipsis aliquid pro eo, quod ipsis debetur.

Hic refertur alia causa, quam Hobrem in excommunicationem non incidunt, qui offendunt recurrentes ad Romanam Curiam pro suis negotiis, & causis earum causarum, ac negotiorum gratia, & occasione, quæ est, ubi eos bonis spoliant. Et quoniam quid sit spoliare, & quot modis contingat quem spoliari, & quibus rebus spoliari quem posse diximus Capite Nono in versicul. Spoliant, ob eam rem his omissis, quoad rem nostram dicimus, Spoliare hic intelligi, ubi quis iniuste suis rebus mobilibus, vel immobilibus spoliat. Hoc præmissis, iam regulam ponamus.

In excommunicationem hanc quoque igitur incidunt, qui recurrentes ad Romanam Curiam pro suis causis, ac negotiis eorum occasione suis bonis spoliant, ut habetur in versu. proposito.

Quæ excommunicatio eisdem modis amplificatur, & coarctatur, quibus superiores iam dicte.

Item afficit non solum eos, qui prædictis bonis spoliant, quæ secum ferunt, verum etiam & quæ domi relinquunt, nam Bulla non di-

distinguit, ergo nec nos distinguere debemus. arg. l. de pretio. ff. de public. in rem act. Præterea ob id hoc fit, ne auertantur, quominus ad Curiam recurrant, quæ ratio & in bonis, quæ domi relinquunt, locum habet, ergo & dispositio argumen. l. illud. ff. ad leg. Aquil. & c. cum dilecta. de confirm. vtil. vel inuti. Facit postremo extradiuina. de priui. vbi ordinarii excommunicantur, si suorum subditorum, qui pro suis negotiis Romanam eunt, Ecclesiastica beneficia aliis conferant. Quare si iudex, a quo ad Romanam Curiam appellatum est spoliatus bonis, quæ domi reliquit, ipsum appellentem, in excommunicationem hanc incidet.

Excipiuntur tamen casus omnes, quos in antecedentibus regulis excepimus. Si ergo non occasione dictarum causarum, negotiorumve quis prædictos spoliatus, in excommunicationem hanc non incidet. Quare fures, latronesve ob id immunes ab hac pena erunt, multo magis, qui furaretur eis, eo quod ab ipsis suum consequi non potest, vel quod non potest probare, vel quod non audeat eorum potentiam in ius ipsum vocare, modo tamen iure debitum sit, & certum, & alias recuperare nequeat, & non accipiat ultra debitum, ita dixit Martin. Alfonso de Vivald. in Candelabro in explanatione Bullæ cęnę Domini cal. decimosecundo, numero 93.

Sed de his hætenus, ad alia veniamus.

Ver. Ac illa in eadem Curia prosequentes, aut procurantes.

S V M M A.

I Offendens uno ex dictis modis eos, qui ad Romanam Curiam pro suis negotiis confugerunt, dum in Curia ea prosequuntur, aut procurant, ac demum, ubi a Curia discedunt, in excommunicationem incidunt.

In hac postrema parte huius primæ partis excoicantur, qui offendunt aut occidendo, aut percutiendo, aut suis bonis spoliando eos, qui ad Romanam Curiam pro eorum causis, ac negotiis recurrerunt occasione earum causarum, & negotiorum, dum illa in eadem Curia prosequuntur, aut procurant, vt habetur in versiculo proposito. Et quoniam quid sit occidere, percutere, & spoliare antea vidimus, ob eam rem quod supra diximus, dum recurrunt ad Curiam, locum habent, & dum in Curia sunt, ob eam rem ne a Curia agamus, quæ huc pertinent, illinc sumemus, siue occidantur, siue percutiantur, siue bonis spoliantur.

Illud vnum queri potest, an privilegium hoc habeant, vbi a Curia

cia